

Interesser, der maatte tages Hensyn til, saa at det var langt vanskeligere at faae Lovparagraferne udformede saaledes, at et formentlig skyldigt Hensyn dertil blev taget. Jeg skal her strax bemærke, at det Kvantum Hartkorn, der er Spørgsmaal om for Kjøbenhavns og Frederiksborg Amters Vedkommende, er ikke mindre end 664 Tdr. Skovskuld, som paa den Maade ere forfoundne, og som ved sin Tilbageførelse paa Skovene jo vilde give endel af Kommunerne i disse Amters et vistnok meget velkomment forøget Statsobjekt; men ved Siden af Hensynet til, at en saa stor Hartkornsmasse er gledet bort fra den kommunale Beskatning, maa der jo ogsaa tages et andet Hensyn, forekommer det mig, og det er Hensynet til de meget store, færlige Byrder, man har paa taget sig for Skovdomænenes Vedkommende ligeoverfor, hvad jeg vil kalde, Skovkommunerne, Byrder, som vistnok i Værdi opveie de Fordele, som Kommunerne kunde have af en forøget Hartkornskvantitet. Jeg skal eksempelvis kun nævne, at Deputater af Tre udgjøre over 500 Favne, som ydes til Kommunerne, foruden at der er endel andre Ydelsler i Løv o. desl., og dersom man vil tage Hensyn til samtlige de færegne Ydelsler, ogsaa i Penge, som finde Sted fra Domænerne til Kommunerne i Kjøbenhavns og Frederiksborg Amt, saa udgjør det et Beløb af mellem 22 og 23,000 Kr. om Aaret; alene for Frederiksborg Amt, hvor den største Del af Domæneffovene ligger, og hvor den største Hartkornsførgøelse vilde finde Sted, udgjør det mellem 18 og 19,000 Kr. om Aaret. Jeg tror ikke, det vilde være ubilligt, om man tog et væsentligt Hensyn til disse færlige og Domænerne virksomt paalagte kommunalbyrder, naar man vilde stille Fordring om, at Domæneffovene skulde gennem det dem oprindelig paahvilende Hartkorn yde fuldt Bidrag til Kommunerne. Forholdet er altsaa ingenlunde saa simpelt at ordne, som det ved første Blik kunde synes, nemlig det, at tilbageføre disse 664 Tdr. Hartkorn paa et Tal — jeg erindrer ikke i Dieblirket hoormange — Kommuner. Forholdet er ingenlunde saa let ordnet, idet det forekommer mig at være ganske nødvendigt, at man med det Samme tager Hensyn til at gjøre Forandring i det nu bestaaende Forhold med Hensyn til disse meget betydelige Deputater og Pengenydelsler fra Domænenes Side til Kommunerne. Et er imidlertid Tilbageførelsen af det udslettede Hartkorn paa Statsffovene, og noget Andet er jo, hvilken forøget Byrde man vilde faae ved en ny Skuldsætning af de Statsffove, der som Skovskuldbærende bleve forbigaaede ved den nye Matrikul. Det er ikke let at sige, hvormeget Hartkornsbyrden vilde blive forøget, naar man

vilde skyldsette Statens Skove, de ved Matrikuleringen forbigaaede Arealer, efter deres Bonitet som Alger og Eng. Det er ikke saa let at sige. Jeg kan kun angive, at det Kvantum Hartkorn, som man nu skylder og skatter af, for Domæneffovenes Vedkommende ingenlunde er ubetydeligt. Det udgjør nemlig 288 Tønder Alger og Eng ved Siden af 1,228 Tønder Skovskuld, og vil man til disse 1,228 Tønder lægge de 664 Tønder, som ere slettede i sin Tid, og tillige fordoble Alger- og Eng-Hartkornet, vil det ses, at vi komme til et Skovskulds Kvantitet af omtrent 2,400 Tønder for Statsffovenes Vedkommende. Det er altsaa ingenlunde saa, at Statsffovene ere fri eller tilnærmelsesvis fri for at yde Bidrag til Kommunerne, og endmere ville de komme til at yde, naar disse 664 Tønder blive tilbageførte. — Hermed har jeg undertalt, hvad jeg tror kan have nogenomhelst Interesse til Sagens Belysning fra Finansministerens Standpunkt, og jeg skal altsaa kort gjentage, at for Statskassens Vedkommende ser jeg ikke, at der vil kunne være nogen Fordele ved en ny Matrikulering af de ved Matrikelen af 1840 forbigaaede Skoveiendomme, idet den ikke blot vil opveie ved den store Kapital, der udfordres til Gjennemførelsen af Foranstaltningen, men ogsaa ved de forøgede kommunale Byrder for Statsffovenes Vedkommende kapitalisere, og at jeg dernæst for Statsffovenes Vedkommende maa notere, at det jo ikke kan være nogen Fordele at faae et større Hartkorn at svare Skatter af, men at jeg ganske bestemt maa pointere, at man, dersom man skulde fastholde Tanken om eller vilde søge at gennemføre Tanken om en Forøgelse af det Hartkorn, som hvieler paa Statsffovene, ved Tilbageførelsen af det Udslettede, maatte der nødvendigvis tillige tages Hensyn til de betydelige Ydelsler, der nu finde Sted dels fra Skovene umiddelbart og dels fra Statskassen netop til Kommunerne i disse to Amters. Jeg kunde imidlertid finde Anledning til at gjøre en Bemærkning endnu i Anledning af hele dette foreliggende Spørgsmaal, og det er den, at min Stilling til, min Betragtning af disse Forhold jo sandsynligvis vil være gamle Medlemmer af dette Thing bekendt fra Forhandlingerne her i Thinget i 1866. For dem, som interessere sig derfor, vil det ialtsald være let at komme til Kundskab om, at mit Standpunkt allerede dengang var det: Frihed med Hensyn til Brugen af Skovene, medførende fuld Beskatning af disse Grunde lige med den anden Grund; men at det, saalænge man forbyder Skoveiere at bruge deres Eiendom paa den fordelagtigste Maade, er i allerhøjeste Grad ubilligt at forde, at de af denne bundne Eiendom, som de ikke kunne udbringe det Samme af